

FOTARŁĘ (2) *sb n*

Teksty nie znaczą ó; a jasne.

sg N fotarłę (1). ◇ A fotarłę (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z tych samych przykładów).

Dziecko nieprawego łoża (2) : Bo tá páni z dzyecięciem co podle niey chodzi/ Co to tymi ftrzałkami ná káždego godzi. Acz flepe/ ále widzisz iż przedlię vgada/ O nie iednegoż wierz mi to fotarłę zdradza. Toć ieft on chytry Wenus która świat zbłaźniłá/ A nie máłz tego łtanu kogo nie zmamiłá. RejWiz 29v; [papież Klemens IV pisał do Piotra króla arragońskiego] Nie łágodnie go iáko nápominaíac/ ábo proszac/ ábo w ćichym duchu z nim postępuíac: ále gorzey niż ná iákie fotarłę fukáíac: groząc y odpowiedáíac: lżac y háńbiac: á moc swoię/ y zacność/ pod pokrywką kościołá/ wytáwiáíac CzechEp [387].

Synonimy: baster, bebiś, bękart, bęsz, nakażony, nalezionek, pokrzywnik.

TG